Dosarul nr. 2c-1061/2026
PIGD 2-26065050-12-2c-25052026-1

JUDECĂTORIA CHIŞINĂU
SEDIUL CENTRU

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

30 iulie 2026 municipiul Chişinău

Judecătorul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru), Victoria Bogomolova, *examinând unipersonal în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă*, cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „VINCUVIN" către S.R.L. „INVINO ENOTECCA", cu privire la încasarea datoriei, dobânzii şi compensarea cheltuielilor de judecată,-

A C O N S T A T A T:

Argumentele reclamantei:

La 19 mai 2026, Societatea cu Răspundere Limitată„ VINCUVIN" (*în continuare S.R.L. „VINCUVIN"*), a sesizat instanţa de judecată, Judecătoria Chişinău, sediul Centru cu cerere de chemare în judecată împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „INVINO ENOTECCA" (*în continuare S.R.L. „INVINO ENOTECCA"*), cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit circumstanţelor de fapt expuse în acţiune de reclamantă, pe parcursul anului 2024 până la data de 30.05.2025, S.R.L. „VINCUVIN", a vândut, iar S.R.L. „INVINO ENOTECCA" a cumpărat marfă şi anume vinuri în asortiment, conform facturilor fiscale, în sumă totală de 175 630 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale semnate de ambele părţi.

Nuanţează că, la data înaintării prezentei acţiuni, S.R.L. „INVINO ENOTECCA" a achitat parţial din datorie către S.R.L. „VINCUVIN", achitări ce se pot vedea în actul de decontare şi în calculul descifrat care sunt anexate la prezenta acţiune.

De asemenea, menţionează că, potrivit datelor financiare/actului de verificare din data de 16.05.2026 a S.R.L. „VINCUVIN", şi S.R.L. „INVINO ENOTECCA", la data înaintării acţiunii, pârâta înregistrează restanţe în partea ce ţine de executarea obligaţiilor faţă de S.R.L. „VINCUVIN" în mărime de 22 790 lei (datorie de bază).

Cu trimitere la art. 861 alin. (2) din Codul civil al RM, constată că „INVINO ENOTECCA” S.R.L. era obligată să-şi execute obligaţiile în baza facturilor cel târziu în a şaptea zi din data fiecărei facturi în parte, respectiv, constatând că S.R.L. „INVINO ENOTECCA” se află în întârziere începând cu data de 07.01.2024.

Invocând că, neachitarea de către că S.R.L. „INVINO ENOTECCA” a datoriei îi provoacă greutăţi şi pierderi financiare reclamantei S.R.L. „VINCUVIN”, solicită şi încasarea de la S.R.L. „INVINO ENOTECCA” şi achitarea dobânzii de întârziere legală în mărime de 17 204,17 lei, calculată conform legislaţiei în vigoare pe perioada de la 07.01.204 şi până la data de 02.05.2026.

Menţionează că, la data de 04.05.2026, reclamanta a trimis în adresa pârâtei o notificare de restituire a datoriei, prin care solicita achitarea datoriei până la data de 15.05.2026, constatând că, conform extrasului de pe site-ul Poştei Moldovei, pârâta a recepţionat notificarea la 05.05.2026, însă nu a achitat nimic şi nici nu a reacţionat în vreun mod. La fel, susţine că, pârâta a fost preîntâmpinată de faptul că, în cazul în care se va recurge la încasarea forţată a datoriei, se va pretinde şi achitarea în contul reclamantei a tuturor cheltuielilor suportate pentru adresarea în instanţa de judecată, inclusiv calcularea dobânzilor de întârziere.

Opinează că, raporturile juridice dintre reclamantă şi pârâtă sunt guvernate de principiul executării obligaţiilor cu bună-credinţă.

Reţinând prevederile art.art. 775-776, 858 alin. (1)-(2), 912 şi art. 942 Cod civil, *solicită* încasarea datoriei de la pârâtă în folosul reclamantei în mărime de 39 994,17 lei, constituită din e 22 790 lei datoria de bază, 17 204,17 lei dobânda de întârziere legală, încasarea de la pârâtă a cheltnelilor de asistenţă juridică în mărime de 3 000 lei, taxei de stat în mărime de 1 649, 76 lei şi taxei de timbru în mărime de 200 lei.

Aspecte de procedură:

La 25 mai 2026, conform fişei de repartizare, cererea de chemare în judecată, a fost repartizată în mod automat-aleatoriu, judecătorului Victoria Bogomolova (f. d. 1).

Prin Încheierea din 26 mai 2026, în conformitate cu prevederile art.art.167 alin.(1) lit. a), 171 alin.(1), 269-270 Cod de procedură civilă, nu s-a dat curs cererii de chemare în judecată depusă de avocatul Sergiu Munteanu în interesele S.R.L. „VINCUVIN” către S.R.L. „INVINO ENOTECCA” privind încasarea datoriei, compensarea cheltuielilor de judecată, comunicând reclamantului prin intermediul reprezentantului despre necesitatea înlăturării neajunsurilor cererii expuse în partea motivatorie a încheierii, acordându-i pentru aceasta un termen rezonabil de 5 zile calendaristice de la data recepţionării copiei de pe prezenta încheiere (f. d. 34-35).

La 31 mai 2026, ora 12:21, prin intermediul adresei electronice a instanţei de judecată, avocatul Munteanu Sergiu, în interesele reclamantei a înaintat cererea nr. 05/1-1.2.-17823, înregistrată cu data de 2 iunie 2026, prin care în corespundere cu prevederile art. 115 Cod de procedură civilă, a solicitat prelungirea termenului de procedură acordat prin Încheierea din 26 mai 2026, cu un termen suplimentar de până

la data de 12 iunie 2026, invocând că termenul de 5 zile acordat este insuficient pentru identificarea, pregătirea, traducerea şi certificarea înscrisurilor solicitate (f. d. 37-38).

Prin Încheierea din 3 iunie 2026, în conformitate cu art. art. 110, 115 Cod de procedură civilă, s-a admis parţial cererea depusă de reprezentantului reclamantei S.R.L. „VINCUVIN" avocatului Munteanu Sergiu, s-a prelungit termenul de înlăturare a neajunsurilor stabilite prin Încheierea din 26 mai 2026, până la data de 5 iunie 2026 (f. d. 39-40).

La 4 iunie 2026, prin intermediul adresei electronice a instanţei de judecată, avocatul Munteanu Sergiu, în interesele reclamantei a înaintat cererea nr. 05/1-1.2.-18347, prin care a înlăturat neajunsurile stabilite prin Încheierea din 26 mai 2026 (f. d. 43-54).

Prin Încheierea din 8 iunie 2026, s-a acceptat spre examinare în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Sergiu Munteanu în interesele S.R.L. „VINCUVIN" către S.R.L. „INVINO ENOTECCA" privind încasarea datoriei, compensarea cheltuielilor de judecată, stabilindu-se termenul pentru examinarea prezentei cauze civile, data de 16 iulie 2025, fără participarea părţilor (f. d. 55-57).

Încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 8 iunie 2026 şi cererea de chemare în judecată cu anexe, a fost expediată în adresa pârâtei S.R.L. „INVINO ENOTECCA" şi anume la adresa juridică din *****, corespondenţa fiind recepţionată de către partea pârâtă la 19.06.2026 (f. d. 59-60).

Prin cererea depusă la 15 iulie 2026 (nr. 05/113-15596), reprezentantul pârâtei, administrator Druţa Ludmila, în vederea respectării dreptului la apărare, a solicitat amânarea examinării cauzei, pentru verificarea documentelor contabile, facturilor, plăţilor efectuate şi tuturor înscrisurilor relevante (f.d.63).

Prin Încheierea din 16 iulie 2026, dat fiind cererea depusă de partea pârâtă, în vederea neadmiterii încălcării dreptului la un proces echitabil, s-a amînat examinarea cauzei pentru data de 23 iulie 2026, fără participarea părţilor (f.d.64-65).

La 16 iulie 2025, Încheierea a fost expediată la adresa electronică a reprezentantului reclamantei şi respectiv pârâtei (sergiumunteanu14@mail.ru) (drutamihail@gmail.com) (f.d.66).

La 22 iulie 2026, la adresa electronică a instanţei de judecată, S.R.L. „INVINO ENOTECCA", prin intermediul reprezentantului, administrator Druţă Ludmila a depus referinţa (f.d.66-77) Iar prin Încheierea din 23 iulie 2026, examinarea cauzei a fost amânată pentru data de 30 iulie 2026 (f.d.78-78).

Argumentele pârâtei:

La 23 iulie 2026, S.R.L. „INVINO ENOTECCA", prin intermediul reprezentantului, administrator Druţă Ludmila a prezentat referinţa asupra cererii de chemare în judecată prin care şi-a exprimat dezacordul cu privire la alegaţiile şi argumentele părţii reclamante şi a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată

formulate de S.R.L. „VINCUVIN” împotriva S.R.L. „INVINO ENOTECCA” privind încasarea datoriei.

Conform referinţei depuse, partea pârâtă nu contestă existenţa raporturilor comerciale dintre părţi şi nici faptul că, în cadrul acestora, au fost efectuate livrări de mărfuri. Totodată, susţinerea reclamantei potrivit căreia raporturile juridice relevante s-ar limita la perioada anilor 2024-2026 este o consideră incompletă şi care nu corespunde situaţiei de fapt.

Contextual, menţionează că, relaţiile comerciale dintre părţi au fost iniţiate încă din luna ianuarie 2021, fiind caracterizate prin livrări succesive de mărfuri, efectuarea de plăţi periodice şi derularea continuă a raporturilor comerciale.

În condiţiile enunţate, susţine că, prezentarea de către reclamant a unui act de verificare sau a unui extras contabil aferent exclusiv perioadei 2024-2026 nu este aptă, prin ea însăşi, să dovedească existenţa pretinsei datorii, întrucât aceasta omite operaţiunile economice şi financiare desfăşurate anterior, inclusiv plăţile efectuate de pârât şi modul în care acestea au fost evidenţiate şi imputate de către reclamantă.

În speţă, indică că, între S.R.L. „VINCUVIN” şi S.R.L. „INVINO ENOTECCA” nu a fost încheiat un contract scris care să reglementeze în mod expres drepturile şi obligaţiile părţilor, inclusiv condiţiile de livrare a mărfii, termenele de achitare ordinea de imputare a plăţilor, consecinţele întârzierii la executarea obligaţiilor sau alte clauze specifice raporturilor comerciale dintre acestea.

Relevă că, raporturile juridice dintre părţi s-au desfăşurat exclusiv în baza comenzilor şi a facturilor fiscale emise cu ocazia fiecărei livrări de marfă, facturi care atestă doar efectuarea livrării şi recepţionarea mărfii, fără a constitui, prin ele însele, un acord complet al părţilor cu privire la toate condiţiile esenţiale de executare a obligaţiilor reciproce.

Invocând prevederilor art. 308, 309 alin. (3), 312 alin. (1), (3), 316 alin. (1)-(3) Cod civil, susţine că, deşi livrările de mărfuri şi recepţionarea acestora confirmă existenţa unor raporturi juridice obligaţionale între părţi, în lipsa unui contract care să stabilească în mod expres termenul de executare a obligaţiilor de plată şi celelalte condiţii contractuale, reclamanta nu poate prezuma existenţa unor clauze convenţionale privind scadenţa obligaţiilor sau alte condiţii de executare decât în măsura în care acestea rezultă în mod neechivoc din înscrisurile administrate ori din dispoziţiile legii.

Cu privire la invocata datorie în mărime de 22 790 lei, indică asupra prevederilor art. 774 alin. (1), 775 alin. (1), 776, 858 alin. (1)-(2) Cod civil, din analiza coroborată a circumstanţelor de fapt şi a normelor legale incidente, menţionând că între părţi a luat naştere un raport juridic obligaţional valabil, în temeiul facturilor fiscale, care reprezintă, potrivit art. 308, art. 309 alin. (3) şi art. 321 Cod civil, un act juridic bilateral, rezultat din manifestarea concordantă de voinţă a părţilor şi apt să producă efecte juridice.

Consideră că, în prezenta cauză, obligaţiile de plată asumate de pârâtă au fost executate integral, prin efectuarea plăţilor aferente mărfurilor livrate de reclamantă. În

vederea verificării temeiniciei pretenţiilor formulate, pârâta a analizat înscrisurile anexate cererii de chemare în judecată, inclusiv evidenţa contabilă şi actul de verificare prezentate de reclamantă. Din examinarea acestora rezultă că suma de 22.790 lei, invocată cu titlu de datorie restantă, nu îşi găseşte suport în operaţiunile economice efectiv desfăşurate între părţi. Astfel, susţine că, plăţile efectuate de S.R.L. „INVINO ENOTECCA" pentru mărfurile livrate au acoperit obligaţiile de plată rezultate din facturile fiscale emise de reclamantă, neexistând un debit restant în cuantumul pretins prin cererea de chemare în judecată.

Apreciază susţinerea reclamantei privind existenţa unei creanţe neachitate în mărime de 22.790 lei drept contrazisă de însăşi evidenţa contabilă aferentă raporturilor comerciale dintre părţi şi de documentele justificative privind plăţile efectuate.

Mai mult, susţine că, în condiţiile în care raporturile comerciale dintre părţi s-au desfăşurat pe o perioadă îndelungată, cu livrări succesive şi plăţi efectuate în mod repetat, simpla indicare a unui sold pretins restant nu este suficientă pentru a demonstra existenţa unei creanţe certe, lichide şi exigibile. Reclamanta avea obligaţia de a demonstra în mod concret care dintre facturile fiscale au rămas neachitate, ce plăţi au fost imputate fiecărei obligaţii, precum şi modalitatea în care a fost determinat soldul final pretins, obligaţie procesuală pe care aceasta nu şi-a îndeplinit-o.

Adaugă că, în lipsa unei asemenea demonstraţii şi în condiţiile în care documentele contabile confirmă executarea obligaţiilor de plată de către pârâtă, concluzia existenţei unei datorii restante este lipsită de suport probator şi contravine situaţiei de fapt rezultate din înscrisurile cauzei.

Cu privire la actul de verificare prezentat de reclamant, menţionează că, actul de verificare anexat cererii de chemare în judecată nu poate constitui, prin el însuşi, o probă suficientă a existenţei creanţei pretinse, întrucât acesta reflectă exclusiv evidenţa contabilă ţinută de reclamantă, prezentată fragmentat. Astfel, din examinarea înscrisului rezultă că rubricile aferente evidenţei contabile a S.R.L. „INVINO ENOTECCA" nu sunt completate, documentul neconţinând date privind confirmarea operaţiunilor economice de către pârât.

Totodată, indică că, actul de verificare nu este semnat şi nici ştampilat de reprezentantul S.R.L. „INVINO ENOTECCA", neexistând nicio dovadă că acesta ar fi fost acceptat sau coordonat cu partea pârât. Or, simpla menţionare, în cuprinsul actului, a numelui unei persoane nu echivalează cu exprimarea consimţământului asupra soldului indicat şi nici nu dovedeşte existenţa unei împuterniciri de reprezentare ori a unei manifestări de voinţă din partea pârâtei în sensul recunoaşterii creanţei pretinse.

În condiţiile indicate, susţine că, actul de verificare reprezintă exclusiv un înscris unilateral, întocmit de reclamant în baza propriei dorinţe, fiind apt să reflecte doar poziţia contabilă a acesteia. Un asemenea înscris nu poate fi calificat drept act bilateral de reconciliere a soldurilor şi nici nu poate produce efectele juridice ale unei recunoaşteri exprese, neechivoce şi necondiţionate a datoriei de către pârâtă.

Invocând prevederile art. 118 alin. (1), 121, 122 alin. (1) şi art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în lipsa confirmării actului verificare de către S.R.L. „INVINO ENOTECCA”, susţine că acesta nu beneficiază de forţă probantă pentru dovedirea existenţei şi cuantumului creanţei pretinse, urmând a fi apreciat de instanţă în coroborare cu ansamblul probelor administrate în cauză.

Atrage atenţia instanţei asupra unui alt aspect care pune la îndoială temeinicia pretenţiilor reclamantei şi anume includerea, în actul de verificare prezentat pentru perioada 01.01.2024 -29.04.2026, a unui sold iniţial în cuantum de 29.840,00 lei, existent la data de 01.01.2024, fără ca acesta să fie justificat prin documente primare sau individualizat în cuprinsul cererii de chemare în judecată. Mai mult, indică că, partea reclamantă nu a prezentat probe scrise, cum ar fi facturi fiscale sau alte documente contabile care ar confirma soldul dat, din ce este compus, când a fost format, etc. Deşi reclamanta susţine că, în perioada anilor 2024-30.05.2025, a livrat pârâtei mărfuri în valoare totală de 175.630,00 lei, analiza actului de verificare demonstrează că această sumă nu reprezintă exclusiv contravaloarea mărfurilor livrate în perioada indicată.

Relatează că, din conţinutul înscrisului rezultă că totalul de 175.630,00 lei este format din soldul iniţial de 29.840,00 lei şi rulajul debitor înregistrat ulterior, în cuantum de 145.790,00 lei. Prin urmare, o parte din suma pe care reclamanta o prezintă ca reprezentând livrări efectuate în perioada 2024-30.05.2025 îşi are, în realitate, originea într-un sold contabil preexistent, aferent unor operaţiuni desfăşurate anterior datei de 01.01.2024. Cu toate acestea, indică că, reclamanta nu a indicat care sunt facturile fiscale sau celelalte documente justificative care au generat soldul iniţial, nu a individualizat obligaţiile pretins restante, nu a precizat data scadenţei acestora şi nici nu a explicat modalitatea în care acest sold a fost determinat şi menţinut în evidenţa contabilă. Or, simpla preluare a unui sold contabil dintr-o perioadă anterioară nu este suficientă pentru a dovedi existenţa unei creanţe certe, lichide şi exigibile.

Opinează că, existenţa şi întinderea unei creanţe trebuie demonstrate prin documentele primare care au stat la baza naşterii obligaţiei, respectiv facturile fiscale, dovezile de recepţie, documentele privind plăţile efectuate şi celelalte înscrisuri justificative, care să permită instanţei verificarea fiecărei operaţiuni şi a modului de formare a soldului pretins. Notează astfel că, reclamanta afirmă că în 2024-2025 a livrat marfă de 175.630 lei, însă propriul act de verificare arată că aproape 30.000 lei reprezintă un sold anterior anului 2024, ceea ce afectează credibilitatea şi exactitatea pretenţiilor formulate.

De asemenea, menţionează că, din lista înscrisurilor anexate acţiunii, rezultă prezentarea unui număr limitat de facturi fiscale, respectiv doar câteva documente primare, care, potrivit materialelor comunicate pârâtei, reflectă valori individuale de 11.390,00 lei, 2.160,00 lei şi 15.840,00 lei. Deşi aceste înscrisuri confirmă existenţa unor operaţiuni de livrare a mărfurilor între părţi, consideră că, ele nu sunt suficiente pentru a demonstra că valoarea totală a livrărilor efectuate ar constitui suma de 175.630,00 lei şi nici nu justifică existenţa unui sold restant în cuantum de 22.790,00

lei. Or, pentru stabilirea existenţei şi întinderii unei eventuale creanţe, consideră că, reclamanta avea obligaţia de a prezenta un calcul detaliat şi verificabil, prin corelarea fiecărei facturi fiscale cu plăţile efectuate de pârâtă, eventualele retururi de marfă, reduceri, compensări sau alte operaţiuni care ar fi influenţat soldul dintre părţi.

Indică că, în lipsa unei asemenea evidenţe complete şi transparente, nu se poate verifica modul în care a fost determinată suma solicitată, respectiv dacă aceasta reprezintă într-adevăr o datorie neachitată sau dacă soldul pretins este rezultatul unei evidenţe contabile incomplete, care nu reflectă toate operaţiunile economice desfăşurate între părţi.

În concluzie, susţine că, reclamanta nu a demonstrat în mod cert, clar şi verificabil existenţa unei datorii restante în sarcina pârâtei, limitându-se la indicarea unui sold contabil şi la prezentarea unor înscrisuri care nu permit stabilirea exactă a creanţei pretinse.

Totodată, consideră că, era necesar să fie demonstrat modul în care au fost imputate plăţile efectuate de S.R.L. „INVINO ENOTECCA”, respectiv asupra căror facturi şi în ce cuantum au fost acestea repartizate, precum şi dacă au fost luate în considerare toate operaţiunile care au influenţat soldul dintre părţi, inclusiv eventualele retururi de marfă, compensări sau alte ajustări contabile.

De asemenea, susţine că reclamanta nu a prezentat un calcul detaliat din care să rezulte ce sumă a rămas efectiv neachitată după fiecare operaţiune financiară şi nici modul în care a fost determinată dobânda de întârziere pentru fiecare obligaţie individuală, după deducerea plăţilor efectuate şi a celorlalte operaţiuni contabile relevante

În condiţiile enunţate, relevă că, suma pretinsă nu poate fi verificată sub aspectul existenţei, întinderii şi exigibilităţii sale, iar instanţa nu dispune de elemente suficiente pentru a constata existenţa unei creanţe certe, lichide şi exigibile în cuantumul solicitat.

Prin urmare, pretinzând lipsa unor probe complete şi concludente care să confirme existenţa unei datorii restante şi a unui calcul transparent al acesteia, cererea de chemare în judecată formulată de S.R.L. „VINCUVIN” solicită a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu privire la cerinţa privind încasarea dobânzii de întârziere, invocând prevederile art. 861 alin. (1) şi (2), 942 alin. (1)-(2) din Codul civil, reiterează că, reclamantei îi revine obligaţia de a demonstra, prin mijloace de probă complete, pertinente şi concludente, existenţa şi întinderea creanţei pretinse. În lipsa unei verificări contabile efectuate cu participarea ambelor părţi şi a unor înscrisuri care să permită stabilirea, în mod transparent şi verificabil, a modului de formare a soldului pretins, consideră că, suma solicitată de reclamantă nu poate fi calificată drept o creanţă certă, lichidă şi exigibilă.

Din aceleaşi considerente, indică că, pârâta contestă în întregime şi pretenţia privind încasarea dobânzii de întârziere, întrucât aceasta reprezintă o creanţţă accesorie, a cărei existenţă şi întindere depind în mod direct de dovedirea existenţei unei obligaţii

principale restante. Atât timp cât reclamanta nu a demonstrat în mod suficient existenţa şi cuantumul debitului principal, consideră că, nu poate fi reţinută nici temeinicia calculului dobânzii de întârziere pretinse.

Consideră că, pentru a demonstra temeinicia unei asemenea pretenţii, reclamanta avea obligaţia de a efectua un calcul individualizat pentru fiecare obligaţie pretins restantă, indicând în mod concret data naşterii obligaţiei, documentul în baza căruia aceasta a fost stabilită, data scadenţei, cuantumul efectiv neachitat după deducerea tuturor plăţilor şi eventualelor retururi, perioada exactă pentru care se calculează dobânda, rata aplicabilă şi formula de calcul utilizată. Or, în lipsa unui asemenea calcul detaliat şi verificabil, dobânda pretinsă nu permite instanţei să verifice corectitudinea acesteia şi nu poate fi apreciată ca o creanţă certă şi determinată.

Mai mult, indică că, cuantumul dobânzii solicitat reprezintă o proporţie semnificativă din suma pretinsă cu titlu de debit principal, ceea ce impune o verificare deosebit de riguroasă a modului de calcul şi a perioadei pentru care aceasta a fost aplicată. În lipsa unor date clare, complete şi concordante, pretenţia privind încasarea dobânzii de întârziere urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cerinţa reclamantei privind încasarea cheltuielilor de judecată, solicită a fi respinsă.

Aprecierea instanţei de judecată:

Studiind cererea de chemare în judecată în raport cu materialele cauzei întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, judecătorul consideră necesar de a admite cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „VINCUVIN” către S.R.L. „INVINO ENOTECCA”, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere şi compensarea cheltuielilor de judecată, pentru considerentele care succed.

Art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime*, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) Cod de procedură civilă, *oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.*

Art. 6 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.*

Art. 9 alin. (2) lit. a) Cod civil, *drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.*

Articolul 10 alin. (1) al Codului civil, *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu*

bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri.

Art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

Art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.*

Art. 130 din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.*

Art. 239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

Art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce iau fost prezentate.

Din interpretarea art. 6 din Convenţia europeană a Drepturilor Omului, pronunţarea de către instanţele judecătoreşti a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanţiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligaţiunea instanţei judecătoreşti de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerinţelor acţiunii, precum şi argumentelor invocate de către părţi întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Corespunzător, prin prisma art. 6 CEDO şi a art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalităţii şi temeiniciei hotărârii, instanţele de judecată au obligaţia de a-şi motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanţele cauzei,

constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părţilor şi legile de care s-a călăuzit instanţa.

În conformitate cu prevederile art. 276[2] Cod de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. Dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.*

Potrivit prevederilor art. 276[3] Cod de procedură civilă, *procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ţinând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art.art.172 şi 173 Cod de procedură civilă, doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.*

Totodată, potrivit prevederilor art. 276[4] Cod de procedură civilă, *instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-a comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărârea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.*

Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod.

Din probatoriul administrat la dosarul cauzei, judecătorul a stabilit că, în perioada anului 2024 până la data de 30.05.2025, reclamanta S.R.L. „VINCUVIN" a vândut în baza facturilor fiscale, iar pârâta S.R.L. „INVINO ENOTECCA" a cumpărat marfă şi anume vinuri în asortiment.

Conform facturii fiscale Seria EAP000763457 din 04.07.2024, S.R.L. „VINCUVIN" a furnizat către S.R.L. „INVINO ENOTECCA" mărfuri în sumă totală de 11 390 lei (f.d.15).

Conform facturii fiscale Seria EAQ000219060 din 26.07.2024 S.R.L. „VINCUVIN" a furnizat către S.R.L. „INVINO ENOTECCA" mărfuri în sumă totală de 2 160 lei (f.d.16).

Conform facturii fiscale Seria EAX000986417 din 30.05.2025, S.R.L. „VINCUVIN" a furnizat către S.R.L. „INVINO ENOTECCA" mărfuri în sumă totală de 15 840 lei (f.d.17).

Potrivit Actului de verificare al decontărilor reciproce pentru perioada 01.01.2024-29.04.2026, între S.R.L. „VINCUVIN" şi S.R.L. „INVINO ENOTECCA", la 29.04.2026 datoria „INVINO ENOTECCA" în raport cu S.R.L. „VINCUVIN", constituia 22 790 lei (f.d.18, 45-47).

La data de 4 mai 2026, S.R.L. „VINCUVIN" a expediat în adresa pârâtei S.R.L. "INVINO ENOTECCA" notificiarea privind restituirea datoriei prin care a solicitat S.R.L. "INVINO ENOTECCA" în calitate de debitor executarea obligaţiei în sumă 22 790 lei şi a dobânzii de întârziere în mărime de 17 204, 17 lei, comunicându-idespre eventuala intentare a unui proces civil cu privire la executarea silită a obligaţiei, penalităţilor şi cheltuielilor de judecată, reclamaţie rămasă fără soluţionare (f.d.20-21).

La 19 mai 2026 reclamanta S.R.L. „VINCUVIN", a sesizat instanţa de judecată, Judecătoria Chişinău, sediul Centru cu cerere de chemare în judecată către S.R.L. „INVINO ENOTECCA", cu privire la încasarea datoriei, dobânzii şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Conform art. 774 Cod civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi. Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.*

Conform art. 776 Cod civil, *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

Potrivit art. 858 alin. (1), (2) Cod civil, *temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.*

Conform art. 861 alin.(2) Cod civil, *Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia în*

termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acţiunii în justiţie faţă de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Conform art.912 alin.(1)Cod civil, *Creditorul are dreptul de a obţine plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadenţă.*

Art. 992 alin. (1) şi (2) din Codul civil, descrie noţiunea de contract ca fiind *acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic.*

În temeiul art.942 Cod civil, alin.(1)-(20 Cod civil, *În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobîndă de întîrziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale.*

Rata dobînzii de întîrziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobîndă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobînzii de întîrziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobînzii prevăzute de contract.

În această succesiune de idei, judecătorul, concluzionează că, pârâta S.R.L. „INVINO ENOTECCA" în calitate de cumpărător prin neachitarea mărfii livrate conform facturilor fiscale Seria EAP000763457 din 04.07.2024, Seria EAQ000219060 din 26.07.2024 şi Seria EAX000986417 din 30.05.2025, S.R.L. „VINCUVIN" nu şi-a onorat obligaţiile de plată către reclamanta S.R.L. „VINCUVIN" motiv pentru care, instanţa va admite pretenţia înaintată şi va încasa de la S.R.L. „INVINO ENOTECCA" în beneficiul reclamantei S.R.L. „VINCUVIN", datoria în mărime de 22.790 (douăzeci şi două mii şapte sute nouăzeci) lei.

În special, instanţa reţine că, datoria de 22.790 (douăzeci şi două mii şapte sute nouăzeci) lei, rezultă din actul de verificare privind decontările reciproce pentru perioada 01.01.2024 – 29.04.2026 din conţinutul căruia se atestă că, la data de 29.04.2026, S.R.L. "INVINO ENOTECCA" înregistrează o datorie în sumă de 22 790 lei faţă de S.R.L. „VINCUVIN".

Instanţa, nu poate reţine argumentul invocat de S.R.L. "INVINO ENOTECCA" conform căruia, raporturile juridice dintre părţi s-au desfăşurat exclusiv în baza comenzilor şi a facturilor fiscale emise cu ocazia fiecărei livrări de marfă, facturi care atestă doar efectuarea livrării şi recepţionarea mărfii, fără a constitui, prin ele însele, un acord complet al părţilor cu privire la toate condiţiile esenţiale de executare a obligaţiilor reciproce. Or, sub acest prim aspect, având în susţinere prevederile normelor legale reţinute mai sus, se evidenţiază că în cauza dată este cert stabilit faptul că în rezultatul consimţământului bilateral dintre reclamanta S.R.L. „VINCUVIN" şi

pârâta S.R.L. ”INVINO ENOTECCA” au fost livrate mărfuri, iar urmare a recepţionării mărfurilor, pârâta era obligată să achite preţul acestora conform facturilor fiscale.

Buna-credinţă, prin prisma art.11 Cod civil, este standardul de conduită a unei părţi, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părţi la raportul juridic. Iar, raportul juridic dintre reclamanta S.R.L. „VINCUVIN” şi pârâta S.R.L. ”INVINO ENOTECCA” reiese cert din cumulul probelor din dosar.

Adiţional, instanţa accentuează că, drept dovadă a faptului că, pârâta S.R.L. ”INVINO ENOTECCA” a recepţionat marfa furnizată de S.R.L. „VINCUVIN” şi acumulat datoria pretinsă, servesc facturile fiscale seria EAP000763457 din 4.07.2024, EAQ000219060 din 26.07.2024 şi nr. EAX000986417 din 30.05.2025, reflectate şi în actul cu privire la decontările dintre reclamanta S.R.L. „VINCUVIN” şi pârâta S.R.L. ”INVINO ENOTECCA”.

În lumina raţionamentelor abordate, instanţa concluzionează că, anume acestea demonstrează existenţa raportului juridic obligaţional dintre reclamanta S.R.L. „VINCUVIN” şi pârâta S.R.L. ”INVINO ENOTECCA”.

Consecvent, raportând circumstanţele stabilite la normele de drept evocate supra, având în vedere că s-a constatat că, în rezultatul raportului juridic obligaţional dintre reclamanta S.R.L. „VINCUVIN” şi pârâta S.R.L. ”INVINO ENOTECCA”, au dat naştere anumite obligaţii între părţi, instanţa atestă fără dubii temeinicia pretenţiei privind încasarea datoriei în sumă de 22.790 (douăzeci şi două mii şapte sute nouăzeci) lei.

Aferent dobânzii de întârziere în mărime de 17.204 (şaptesprezece mii două sute patru) solicitate, instanţa reţine că, dobânda este determinată în baza prevederilor legale, care stabilesc dreptul părţii de a solicita dobândă pentru întârzierea în executarea obligaţiei pecuniare, începând din ziua imediat următoare scadenţei obligaţiei până la data achitării efective.

Corespunzător, pentru neexecutarea *integrală* în termen a obligaţiei de plată de 22.790 (douăzeci şi două mii şapte sute nouăzeci) lei în baza facturilor fiscale seria EAP000763457 din 4.07.2024, EAQ000219060 din 26.07.2024 şi nr. EAX000986417 din 30.05.2025 şi actului cu privire la decontările reciproce, pârâta S.R.L. „INVINO ENOTECCA” urmează să achite o dobândă de întârziere în sumă de 17.204 (şaptesprezece mii două sute patru) lei, 17 bani, motiv pentru care, instanţa va admite şi solicitarea reclamantei privind încasarea de la pârâtă a dobânzii de întârziere în mărime de 17.204 (şaptesprezece mii două sute patru) lei, 17 bani.

Totodată, instanţa de judecată notează că, nu se va expune asupra fiecărui argument invocat de participanţii la proces, ţinând cont de Avizul nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei, din care rezultă că motivarea hotărârii nu trebuie înţeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat.

În context, urmează a se remarca că, potrivit jurisprudenţei Curţii Europene, pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea trebuie să evidenţieze că,

judecătorul a examinat chestiunile esenţiale prezentate şi nu trebuie interpretată ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument (Van de Hurk vs Ţările de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A, nr. 288).

De asemenea, instanţa menţionează că, în cadrul examinării cauzei au fost create participanţilor la proces, condiţii obiective şi echitabile, pentru exercitarea drepturilor şi obligaţiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea dreptului părţilor la un proces echitabil, garantat şi asigurat prin art. 6 al Convenţiei Europene pentru apărarea Drepturilor Omului.

Conform art. 82 Cod de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a cauzei.*

Conform art. 83 Cod de procedură civilă*, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.*

În acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată, cererea reconvenţională, cererea de intervenţie principală, cererea vizând cauzele cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanţei judecătoreşti, cererea de declarare a insolvabilităţii, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătoreşti, precum şi alte cereri prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213/2023.

Conform art. 84 Cod de procedură civilă, *taxa de timbru este o sumă de bani care se percepe, o singură dată, pentru intentarea unui proces judiciar civil sau de contencios administrativ atât în primă instanţă, cât şi în căile de atac, în temeiul legii.*

Taxa de timbru se achită în contul instanţelor de judecată şi se gestionează în conformitate cu art.43 din Legea finanţelor publice şi responsabilităţii bugetar-fiscale nr.181/2014.

Cuantumul taxei de timbru este determinat în mărime fixă conform Legii taxei de stat nr.213/2023.

Conform art. 87 alin. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, *valoarea acţiunii se determină: din suma cerută – în acţiunile pentru plata unei sume.*

În acord cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată.*

În condiţiile normelor legale enunţate supra, dat fiind faptul că, reclamanta S.R.L. „VINCUVIN” la înaintarea acţiunii a achitat taxa de stat în mărime de 1.649, 76 lei, fapt confirmat prin nota de plată seria/nr. A005868058987 66 din 16 mai 2026 (f. d. 5) precum şi taxa de timbru în mărime de 200 lei, fapt confirmat prin nota de plată

seria/nr. A00131805894621 din 16.05.2026 (f. d. 3), iar acţiunea reclamantei în partea încasării datoriei şi dobânzii de întârziere a fost admisă integral, instanţa va încasa de la pârâta S.R.L. „INVINO ENOTECCA în beneficiul S.R.L. „VINCUVIN", cheltuielile judiciare în mărime 1.649 (o mie şase sute patruzeci şi nouă) lei, 76 bani, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

Totodată, se reţine că, reclamanta S.R.L. „VINCUVIN", în prezenta cauză civilă a fost reprezentată de către avocatul Munteanu Sergiu, în baza mandatului seria MA nr. 2340976 din 30 aprilie 2026 (f. d. 2), iar potrivit cerinţelor cererii de chemare în judecată, reclamanta solicită şi încasarea sumei de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică.

În conformitate cu art. 96 alin.(1)-(1¹) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.*

Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Astfel, pornind de la practica CEDO, cheltuielile de asistenţă juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidenţiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaţilor (copii de pe dispoziţiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidenţă, emisă pentru clienţi-persoane juridice şi în alte cazuri stabilite de legislaţie, listă detaliată a actelor/acţiunilor efectuate de avocat şi a timpului aferent acestora (cu tariful şi orarul).

Pentru determinarea cuantumului compensaţiei acordate, instanţa de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ţine cont de complexitatea cauzei, noutatea şi dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speţă, aportul avocatului la soluţionarea cauzei, timpul şi munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistenţa (cunoştinţe tehnice speciale, cunoaşterea profundă a unor reglementări de profil, cunoaşterea limbilor străine, a altor procedee de comunicare cu clienţi specifici etc.), faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare, rezultatul obţinut, restricţiile de timp impuse de client şi de circumstanţele cauzei, natura şi durata relaţiei dintre avocat şi client, experienţa, reputaţia şi abilitatea avocatului, justificarea şi ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză, suma despăgubirilor pretinse/obţinute în cauză, alţi factori, la discreţia instanţei.

În speţă, instanţa reţine că, întru confirmarea onorariului achitat avocatului, a fost prezentată borderoul de calcul privind onorariul avocatului şi nota de plată privind achitarea serviciilor de asistenţă juridică seria/nr. A00047805869636 din 16.05.2026 (f. d. 4, 31-32), iar pe această cale, instanţei de judecată î-i revine sarcina aprecierii rezonabilităţii sumei respective.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 96 Cod de procedură civilă, în coroborare cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa de judecată va admite solicitarea reclamantei referitor la încasarea cheltuielilor pentru asistenţă juridică şi va încasa de la S.R.L. „INVINO ENOTECCA în beneficiul S.R.L. „VINCUVIN" cu titlu de asistenţă juridică suma de 3 000 lei considerându-le astfel a fi reale, necesare şi rezonabile.

Consecvent, instanţa investită cu examinarea litigiului deferit judecăţii în prezenta speţă, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanţei este consecinţa dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul şedinţei de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziţia art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

În conformitate cu prevederile art. art. 82, 94, 96, 238-241, 255, 276^2 -276^4 Cod de procedură civilă al RM,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se *admite* cererea de chemare în judecată înaintată de S.R.L. „VINCUVIN" către S.R.L. „INVINO ENOTECCA", cu privire la încasarea datoriei, dobânzii şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la S.R.L. „INVINO ENOTECCA", IDNO: *****, cu sediul în *****, în beneficiul S.R.L. „VINCUVIN", IDNO: *****, cu sediul în *****, datoria în sumă de **39.994 (treizeci şi nouă mii nouă sute nouăzeci şi patru) lei, 17 bani,** constituiţi din datoria în mărime de 22.790 (douăzeci şi două mii şapte sute nouăzeci) lei şi dobânda de întârziere în mărime de 17.204 (şaptesprezece mii două sute patru) lei, 17 bani.

Se încasează de la S.R.L. „INVINO ENOTECCA", IDNO: *****, cu sediul în *****, în beneficiul S.R.L. „VINCUVIN", IDNO: *****, cu sediul în *****, cheltuielile judiciare în mărime de **4.849 (patru mii opt sute patruzeci şi nouă) lei, 76 bani,** compuse din taxa de stat în mărime de 1.649 (o mie şase sute patruzeci şi nouă) lei, 76 bani, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei şi cheltuieli de asistenţă juridică în mărime de 3.000 (trei mii) lei.

Prezenta hotărâre se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor.

Prezenta hotărâre se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecător
Judecătoria Chişinău, sediul Centru **Victoria BOGOMOLOVA**